

Гошквата майка
 За Гошка я пита.
 Баба Трждафила
 Всичко ѝ разправи.
 И заплакват двете.
 Тича чичо Слави:
 — Бре жени, шо стана?
 Защо тжй пиците? —
 Те с плач му разказват,
 Скубят си косите.
 И той се уплашва,
 Па држпва жените,
 И хукват да наидат
 На Гошка следите. . .

А Гошко самичжк,
 Отиграл си вече,
 През друг пжт се вжрна,
 Никой го не жрна.
 Заключено свари.
 Но се покатери,
 През коминя мина,
 В кжши се намери. . .

Неговите хора
 Де не го тжрсиха?
 Кжтче не остана
 Да не обредиха!
 Най-подир се вржшат,
 Сломени, убити,
 С болка на сжрцето,
 С сжлзи на очите.
 Башата отключва,
 Но назад се држпва,
 Майката извиква,
 Бабата изтржпва!
 Гледат и не вярват.
 Кой туй чудо стори?
 На арапче Гошка
 Кой дявол престори?

